

Ja, I faa jo dog der, hvor I ere særlig stærke, en betydelig Magtudvidelse, hvorfor ville I da ikke være med? Men vi Socialdemokrater se ikke partiegoistisk eller snæversynet paa denne Sag, det, vi ville, det, vi stadig have kæmpet for, er den lige og almindelige Valgrets Gennemførelse over det hele Land og ikke mindst paa Landet. Men for Landkommunernes Vedkommende er det, som her er tilbudt fra Reformpartiets Side, ingenlunde noget Fremskridt. Det Fremskridt, der finder Sted i Kommunerne, tages tilbage ved den Ordning, man foreslaar for Amsraadens Vedkommende. Jeg maa udtale min Forbavelse over, at Reformpartiet, Regeringspartiet, der jo særlig repræsenterer Landboerne, har været saa tilbageholdende med Fremskridt netop paa Landet, for deres egne Vælgere. De synes jo bogstaveligt at nære mere Tillid til de socialdemokratiske By- og Købstadarbejdere, idet de give dem forskellige Fremskridt uden at sætte dem under Overformynderskab af et Amsraad. De synes ikke at nære saa megen Tillid til den Modenhed og demokratiske Dygtighed, som findes blandt Landarbejderne og Husmænd, siden det Fremskridt, de opnaa, skal bremses gennem disse privilegerede Amsraad, som man samtidig foreslaar. Jeg maa udtale min Beklagelse deraf og min Forundring derover. Ja, der er jo dem, som ikke have forundret sig saa meget, som jeg har gjort. Der er dem, der mene, at det ikke er uden velberaad Hu, at det nuværende regerende Flertal, det nuværende Regeringsparti, søger at holde igen netop der, hvor de demokratiske Fremskridt gennem Kommunerne vilde komme til at genere deres større Vælgere mest.

Jeg har søgt at paavise, at den ærede Ordfører ikke har Ret i de Detailbetragtninger, han gjorde gældende, hverken paa det ene eller det andet Punkt. Men dertil kommer, at ganske bortset fra, om det nu i Detaillerne er et Tilbageskridt, her ligger, vilde dette Forligstilbuds Gennemførelse have været et stort Tilbageskridt, ikke blot set i Belysning af Regeringsforlaget og alt, hvad det tilbyder, men ogsaa set i Belysning af den nuværende Ordning, thi dette Forligstilbuds Gennemførelse med den privilegerede Valgret til Amsraadene og dens overvejende Indflydelse paa Amsraadene bevaret, vilde være at forspilde den nuværende Situation. Et Lovforslag, en Reform, maa jo ikke blot ses i Belysning af det, man har foreslaaet, og af det bestaaende, men ogsaa i Belys-

ning af, hvad der i dette Øjeblik kunde opnaas, hvis alle, der kæmpe for denne Reform, holdt sammen om den og stode fast i Kampen derfor. Det er min fulde Overbevisning, at aldrig har der foreligget en Reform saa moden, saa krævet af Befolkningen, aldrig har der foreligget en Situation saa ren og klar og god for det danske Demokrati som den, der forelaa indtil dette Øjeblik, før Reformpartiet svigtede, før dette Forligstilbud blev offentliggjort. Vi Socialdemokrater have for nogle Maaneder siden endnu en Gang gennem vor Presse sagt til Regeringen, til det regerende Venstre, at vilde de tage Kampen op for denne Sag, hvis den ikke kunde gennemføres fredeligt, skulde de faa vor fulde, varme og udholdende Støtte. Det radikale Venstre har for ikke lang Tid siden paa sit Delegeretmøde gentaget dette Tilbud. Det er da ogsaa givet, at hvis Regeringen, naar dens Forslag ikke kunde gennemføres fredeligt i Landstinget, tog en Kamp op derpaa, vilde Regeringen ikke blot se sit eget Parti — med mere eller mindre Varme maaske —, men i alt Fald se de radikale og Socialdemokraterne flokke sig om den. Vi havde jo slet ikke andet at gøre. Jeg kan sige for mit Vedkommende, for Socialdemokraternes Vedkommende, at vi med største Begejstring vilde have fulgt Regeringen i en saadan Kamp imod Landstinget. Det er den Politik, vi have ønsket, vi kunde ikke ønske noget bedre, end om Regeringen gik denne Vej.

Et saadant Tilbud have vi og det radikale Venstre gjort. Jeg kom den Gang til at tænke paa en Forhandling, der fandt Sted her i Tinget for adskillige Aar siden. Det var lige efter Systemskiftet, jeg tror, det var under Forhandlingen om Prinsesseudstysloven. Jeg havde Ordet og kritiserede dette Forslag, men jeg føjede til, at den, der gennemfører den almindelige og lige Valgret, ham skal meget tilgives. Det har været saadan i de 6 Aar, der ere gaaede siden Systemskiftet, at vi paa mange, mange Omraader have maattet kritisere Regeringen, opponere imod den og stemme imod dens Forslag, men jeg har stadig alligevel tænkt mig, at trods al denne Strid, trods denne Opposition, som vi vare nødsagede til at gøre, saa ondt det end gjorde os, saa kunde der dog maaske komme et Øjeblik ... (Munterhed) ... Ja, De kunne tro, at det gjorde os ondt, at de Mænd og det Parti, som vi i saa mange Aar have kæmpet sammen med imod Højre, mod Provisoriet og Militarismen, skulde vi være nødte til